

Den Islamiske Stat var én Stat

Khilafah Staten er insha'Allah ved at vende tilbage. Det er et historisk faktum, som ingen betvivler, at den Islamiske verden plejede at være én stor stat. Den forblev én stor stat, fordi Allah (swt) havde bæret den med Islam, indtil kolonialisterne ankom i det 18. Århundrede; hvorefter den blev forvandlet til feudale delstater der kæmpede ved grænsepunkter, til trods for at hele den Islamiske verden var ét stort territorium, og der var ingen grænser undtagen dem som lå op ad de vantro stater, og selv de grænser var ikke permanente. Det var kun midlertidige grænser, der ventede på at blive stormet, mens de nødvendige midler blev forberedt til at fortsætte erobringen af de vantro lande, og forvandle dem til Islamisk område (Dar al Islam), styret af Islam. Det er også et faktum, at den Islamiske verden, fra tid til anden, tilsyneladende blev til selvstændige wilayat, der lignede små delstater, ligesom Ummayyad Staten i Al Andalus og Fatimide Staten i Ægypten.

På trods af det, forblev den Islamiske Stat, Khilafah som én helhed. Autoriteten som udpegede Wali'en og fjernede ham var aldrig på noget som helst tidspunkt, en samling af wilayat. Selv i perioden hvor al-wilayat's selvstændighed fra Khilafah's hovedsæde var på sit højeste, var Staten stadig én, med én Khaleefah som havde fuld autoritet over ethvert hjørne af Staten, omend det var i hovedstaden, wilayat, byer eller landsbyer. Angående de begivenheder som fandt sted i Orienten, hvor al-wilayat nød en relativ uafhængighed, som i tilfældet med Seljukkerne, Kamdanyyn, Buwayhyyn og andre.

Selvom de var selvstændige i den lokale administration, så var de delstater istedet for absolut selvstændige enheder, og denne situation varede ikke længe, fordi Osmannerne kom og overtog Khilafah, og i processen forenede de det meste af det Islamiske hjemland. Det varede ikke længe med Fatimide Staten i Ægypten, fordi Abbasside Staten arbejdede hårdt på at genvinde Ægypten, og bevare de Islamiske landes forening, så Fatimide Staten blev afskaffet af den mægtige kæmper, Salah ud-Deen Al Ayyoubi. Khilafah's enhed blev genindført, og Ægypten vendte tilbage til at være et Islamisk land under Al Khilafah's styre. Abdur Rahman ad Dakhil i Ummayyad Staten i Al Andalus, brød væk og nægtede at give Bay'ah til Khaleefah'en.

Khilafah staten gav ham derfor lov til at have en selvstændig administration. På det tidspunkt, var den internationale situation således, at det ikke lå i Khilafah statens favør at forsøge gøre Andalus til et wilayah under dens totale kontrol. På trods af dette, blev Al Andalus ikke afskåret fra Statens krop, men den havde i stedet en separat administration. Dette gjorde plads til svagheder, og muliggjorde at Kuffar kunne besætte Andalus, mens Khilafah staten samtidig oplevede sin stortid. Derfor, var alle de forsøg på at indtage de Islamiske wilayat fra Khilafah staten, eller det at etablere mere end én Khilafah, forgæves og resultatløse.

Den Islamiske stat forblev til alle tider én helhed, indtil kolonialisterne ankom i det 18. Århundrede. Da begyndte den politiske kampagne med det formål endnu engang at prøve at indtage det Islamiske hjemland. Kampagnen for at nedlægge Khilafah udviklede sig, indtil det skete i 1924. Da de vantro kolonialister havde fået succes med at nedlægge Khilafah staten, besatte de alle de Islamiske områder, og styrede dem direkte. De indplantede deres koncepter under denne proces; derved opfandt de uafhængighedskonceptet, ikke uafhængighed fra kolonialismen, nej fra den Islamiske Stat. De vantro motiverede deres agenter blandt Muslimerne til at proklamere uafhængighed, hver provins uafhængig fra de andre; som et resultat deraf opstod den tyrkiske stat, den irakiske stat, den ægyptiske stat, den syriske stat og andre.

Derefter optegnede kolonialisterne grænserne til hver stat, og den offentlige opinion blev indprentet på en sådan måde, der forhindrede en mulig genforening af de Islamiske lande, og Khilafah statens tilbagevenden. At befri de Muslimske lande fra de vantro kolonialisters ødelæggende koncepter, er en pligt over alle Muslimer, og udpegelsen af én Khaleefah og reetableringen af den Islamiske Khilafah er også en pligt over alle Muslimer. Hvis man ikke udførte dette, ville man være syndig og være fortjent til at modtage Allah's straf, for at være oprørsk.

Fordi opdelingen af Muslimernes jord var den mest beskidte handling, som de vantro kolonialister iværksatte efter de havde nedlagt Khilafah, og siden Islam gør det forpligtende at fjerne denne opdeling, ved at fjerne de politiske landegrænser som kolonialisterne har optegnet mellem de Muslimske lande – så er etableringen af et politisk parti, der arbejder ifølge Islam, uundværligt.